

Arrest

nr. 246 123 van 15 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar 2
minderjarige kinderen: X en X
Alsook wettelijk vertegenwoordigd door hun vader: X

En hun meerderjarige kinderen handelend in eigen naam:
X en X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar 2 minderjarige kinderen X en X, die eveneens vertegenwoordigd worden door hun vader X en hun meerderjarige kinderen die handelen in eigen naam X, X en X, die allen verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. ERNOUX *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij, mevrouw N. S., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in Dahane Ghorī provincie Baghlan. Omwille van de veiligheidssituatie trok u lang geleden met uw echtgenoot naar Pakistan, waar u vier jaar verbleef. Nadien trokken jullie opnieuw naar Afghanistan, meer bepaald de stad Puli Khurmi, Baghlan, waar uw echtgenoot, O.(...) N.(...), een kruidenierswinkel uitbaatte.

Op een dag vertelde uw echtgenoot dat hij werd benaderd door de taliban en naar Iran wenste te vluchten. Hij nam uw zoon Bi.(...) en een van uw dochters Ba.(...) mee. Om zijn reis te bekostigen verkocht hij een deel van jullie eigendom in Puli Khurmi en een deel van jullie land gelegen in Bekh, een dorp in het district Dahane Ghorī, Baghlan. U verhuurde jullie huis in Puli Khurmi en trok met uw andere kinderen, genaamd N.(...) (O.V. X), Z.(...) (O.V. X), B.(...) (O.V. X), F.(...) (O.V. X) en F.(...) M.(...) (O.V. X) naar jullie familiale eigendom in Bekh. Daar werden jullie ongeveer een maand later benaderd door drie mannen gelieerd aan de taliban die een nikah wensten te doen met een van uw dochters. Toen ze aan uw deur stonden, wou uw zoon F.(...) dat verhinderen waarna hij een pak slaag kreeg. Sindsdien kreeg hij steeds meer mentale problemen.

Diezelfde dag ontvoerden die mannen uw oudste dochter G.(...) A.(...). Sindsdien is ze spoorloos. Een maand later kwam er opnieuw iemand de hand van uw dochter eisen, deze keer van N.(...). U stuurde N.(...) weg uit Afghanistan, samen met F.(...) en Z.(...). Daarvoor verkocht u jullie huis in Puli Khurmi. U kon niet met haar mee gaan omdat u rugpijn had, omwille van een slag van de taliban. Twintig dagen later kwamen er opnieuw mannen langs. Nadien kwamen ze niet meer langs. U besliste voor uw veiligheid en die van uw overige kinderen anderhalf jaar later na N.(...) het land te verlaten, met de opbrengst van jullie ander landbouwstuk land in Bekh.

Ongeveer eind 2018 verliet u Afghanistan. Op 7 oktober 2019 vroeg u samen met B.(...) en F.(...) M.(...) om internationale bescherming in België, nadat eerder N.(...), Z.(...) en F.(...) in België op 18 juni 2018 internationale bescherming hadden aangevraagd. Uw echtgenoot heeft eerder internationale bescherming aangevraagd in Duitsland. Zijn verzoek werd er negatief beoordeeld.

Bij terugkeer vreest u de leden van de taliban die het in het algemeen op hazara's hebben gemunt.

Ter staving legt u de taskara neer van B.(...), Z.(...) en uzelf. N.(...) legt eveneens een psychologisch verslag neer en via haar advocaat het EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – Update van Baghlan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196),

het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghor, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge

O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...), p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief

dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooide (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerminst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorri doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en keken jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidsperoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie

in Dagane Ghor woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khurmi, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9). Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aankaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeer en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden

hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij, mevrouw N. Z., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in de stad Puli Khurmi, gelegen in de provincie Baghlan. U ging niet naar school in Afghanistan en bent ongeveer twaalf jaar oud.

U woonde ook in Dahane Ghorī, eveneens provincie Baghlan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat er oorlog is. Ook kwamen leden van de Taliban en Daesh langs om te eisen dat uw zussen met een van hen zou huwen. Er werd aan hun handen getrokken om hen mee te nemen.

U vertrok samen met uw zus N.(...)h (O.V. 8.660.455) en broer F.(...) (O.V. 8.660.496) weg uit Afghanistan. Jullie vroegen internationale bescherming aan in België op 18 juni 2018. Ongeveer anderhalf jaar later vertrok ook uw moeder S.(...) (O.V. 8.804.021) uit Afghanistan, samen met uw zus B.(...) (O.V. 8.923.132) en broer F.(...) M.(...) (O.V. 8.923.127). Zij dienden op 7 oktober 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw vader, O.(...) N.(...), vluchtte veel eerder weg uit Afghanistan samen met uw broer Bi.(...) en een van uw zussen Ba.(...). Zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland werd negatief beoordeeld.

Ter staving legt uw moeder haar taskara neer samen met die van B.(...) en u. Uw zus N.(...) legt eveneens een psychologisch verslag neer en via haar advocaat het EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – Update van Baghlan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte op het moment van uw verzoek en persoonlijk onderhoud, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in. Er dient te worden vastgesteld dat uw vervolgingsmotieven volledig gelijklopen met de motieven die door uw moeder N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021) ter zake werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghorī, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS,

N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...), p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast

naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooide (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerm minst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorri doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en keken jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidspersoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie in Dahane Ghorri woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli

Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khumri, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9). Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aankaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeert en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

*Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen*

bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van

uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de derde verzoekende partij, de heer N.F., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in de stad Puli Khurmi, gelegen in de provincie Baghlan. U ging niet naar school en bent nog minderjarig.

U woonde ook in Dahane Ghor, eveneens provincie Baghlan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u de taliban vreest.

U vertrok samen met uw zussen N.(...)h (O.V. 8.660.455) en Z.(...) (O.V. 8.660.474) weg uit Afghanistan. Jullie vroegen internationale bescherming aan in België op 18 juni 2018. Ongeveer anderhalf jaar later vertrok ook uw moeder S.(...) (O.V. 8.804.021) uit Afghanistan, samen met uw zus B.(...) (O.V. 8.923.132) en broer F.(...) M.(...) (O.V. 8.923.127). Zij dienden op 7 oktober 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw vader, O.(...) N.(...), vluchtte veel eerder weg uit Afghanistan samen met uw broer Bi.(...) en een van uw zussen en Ba.(...). Zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland werd negatief beoordeeld.

Uw moeder legt haar taskara neer samen met die van B.(...) en Z.(...). Uw zus N.(...) legt eveneens een psychologisch verslag neer en via haar advocaat het EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – Update van Baghlan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte op het moment van uw verzoek en persoonlijk onderhoud, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in. Er dient te worden vastgesteld dat uw vervolgingsmotieven volledig gelijklopen met de motieven die door uw moeder N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021) ter zake werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood

heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghorī, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei

uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...), p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op

ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooid (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerm minst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorri doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en keken jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidspersoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie in Dahane Ghorri woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khumri, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9).

Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aankaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor, benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeert en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de vierde verzoekende partij, mevrouw N. N. als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in Puli Khurmi, gelegen in de provincie Baghlan. U ging naar school tot de elfde graad.

Op een dag werd uw vader, O.(...) N.(...), die een winkel uitbaatte in Puli Khumri, benaderd door de taliban. Hij vluchtte samen met uw broer Bi.(...) en een van uw zussen Ba.(...) mee naar Iran en later naar Europa.

U trok met uw moeder, genaamd N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021), en uw andere zussen en broers, Z.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) (O.V. 8.923.127), naar jullie familiale eigendom in Bekh, gelegen in het district Dahane Ghor, eveneens provincie Baghlan.

Op een dag, ongeveer twee jaar nadat u verhuisd was naar Bekh, kwamen twee gewapende personen naar uw moeder om de hand van haar dochter te vragen. Uw moeder weigerde. Drie dagen later kwamen ze opnieuw samen met een man van Pashtoun etniciteit en deden ze met geweld de nikah met uw zus G.(...) A.(...). Sindsdien is ze spoorloos. Toen ze aan uw deur stonden, wou uw broer F.(...) dat verhinderen waarna hij een pak slaag kreeg. Ook uw moeder werd geduwd.

Ongeveer een maand later werd u moeder opnieuw benaderd door mannen die gezien hadden dat ze nog dochters had. Uw moeder moest akkoord gaan om u uit te huwelijken. Na een maand had uw moeder beslist dat ze dit niet wilde en stuurde ze ook u weg uit Afghanistan, samen met uw jongere zus Z.(...) en jonge broer F.(...).

Ongeveer een jaar na jullie vertrek kwamen jullie aan in België waar u met Z.(...) en F.(...) internationale bescherming verzocht op 18 juni 2018. Ongeveer anderhalf jaar later vertrok ook uw moeder uit Afghanistan, samen met uw zus B.(...) en broer F.(...) M.(...). Zij dienden op 7 oktober 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw vader heeft eerder internationale bescherming aangevraagd in Duitsland. Zijn verzoek werd er negatief beoordeeld.

Uw moeder legt haar taskara neer samen met die van B.(...) en Z.(...). U legt eveneens een psychologisch verslag neer en via uw advocaat het EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – Update van Baghlan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw vervolgingsmotieven volledig gelijklopen met de motieven die door uw moeder N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021) ter zake werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met

algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghorī, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs

geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...), p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar

dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooide (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerm minst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorri doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en keken jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidspersoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie in Dahane Ghorri woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khumri, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9). Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek

naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aankaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeert en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven

heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u

afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de vijfde verzoekende partij, mevrouw, N. B., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in de provincie Baghlan. U woonde grotendeels in de stad Puli Khurmi, gelegen in de provincie Baghlan. U ging naar school tot de zevende graad.

Op een dag werd uw vader, O.(...) N.(...), die een winkel uitbaatte in Puli Khumri, benaderd door de taliban. Hij vluchtte samen met uw broer Bi.(...) en een van uw zussen Ba.(...) mee naar Iran en later naar Europa.

U trok met uw moeder, genaamd N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021), en uw andere zussen en broers, N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) (O.V. 8.660.474), F.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) (O.V. 8.923.127), naar jullie familiale eigendom in Bekh, gelegen in het district Dahane Ghor, eveneens provincie Baghlan. Daar werden jullie ongeveer een maand later benaderd door drie mannen gelieerd aan de taliban die een nikah wensten te doen met een van uw zussen. Toen ze aan uw deur stonden, wou uw broer F.(...) M.(...) dat verhinderen waarna hij een pak slaag kreeg. Sindsdien werden zijn mentale problemen erger.

Diezelfde dag ontvoerden die mannen uw oudste zus G.(...) A.(...). Sindsdien is ze spoorloos. Nadien deed de taliban in het dorp een publieke aankondiging dat leden de nikah wensten te doen met meisjes uit het dorp. Er kwam ook opnieuw een persoon langs bij uw moeder. Om die reden stuurde uw moeder N.(...)h weg uit Afghanistan. Zij nam ook uw jongere zus Z.(...) en jonge broer F.(...) mee.

Anderhalf jaar nadat jullie verhuisden naar Bekh, vertrok ook u uit Afghanistan, samen met uw moeder en F.(...) M.(...) (O.V. 8.923.127). Een jaar na jullie vertrek kwamen jullie aan in België waar jullie internationale bescherming verzochten, op 7 oktober 2019. Eerder hadden N.(...), Z.(...) en F.(...) in België op 18 juni 2018 internationale bescherming aangevraagd. Uw vader heeft eerder internationale bescherming aangevraagd in Duitsland. Zijn verzoek werd er negatief beoordeeld.

Ter staving legt uw moeder haar taskara neer samen met die van u en Z.(...). N.(...) legt eveneens een psychologisch verslag neer en via haar advocaat het EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – Update van Baghlan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw vervolgingsmotieven volledig gelijklopen met de motieven die door uw moeder N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021) ter zake werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden

betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghorī, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...), p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooide (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerm minst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorl doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en keken jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidspersoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie in Dahane Ghorl woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khumri, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9). Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aanklaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een

secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeert en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van

bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor

de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de zesde verzoekende partij, de heer N. F. M., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit uw administratief dossier blijkt dat u, ten gevolge van gezondheidsproblemen, niet gehoord kan worden en dat u zich beroept op dezelfde motieven zoals ingeroepen door uw moeder.

De asielmotieven van uw moeder luiden als volgt:

“Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in Dahane Ghorī provincie Baghlan. Omwille van de veiligheidssituatie trok u lang geleden met uw echtgenoot naar Pakistan, waar u voer jaar verbleef. Nadien trokken jullie opnieuw naar Afghanistan, meer bepaald de stad Puli Khumri, Baghlan, waar uw echtgenoot, O.(...) N.(...), een kruidenierswinkel uitbaatte.

Op een dag vertelde uw echtgenoot u dat hij benaderd werd door de taliban en naar Iran wenste te vluchten. Hij nam uw zoon Bi.(...) en twee van uw dochters, Nisa en Basera, mee. Om zijn reis te bekostigen verkocht hij een deel van jullie eigendom in Puli Khumri en een deel van jullie land gelegen in Bekh, een dorp in het district Dahane Ghorī, Baghlan. U verhuurde jullie huis in Puli Khumri en trok met uw andere kinderen, genaamd N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) (O.V. 8.923.127) naar jullie familiale eigendom in Bekh. Daar werden jullie ongeveer een maand later benaderd door drie mannen gelieerd aan de taliban die een nikah wensten te doen met een van uw dochters. Toen ze aan uw deur stonden, wou uw zoon F.(...) dat verhinderen waarna hij een pak slaag kreeg. Sindsdien kreeg hij steeds meer mentale problemen.

Diezelfde dag ontvoerden die mannen uw oudste dochter G.(...) A.(...). Een maand later kwam er opnieuw iemand de hand van uw dochter eisen, deze keer van N.(...). U stuurde N.(...) weg uit

Afghanistan, samen met F.(...) en Z.(...). Daarvoor verkocht u jullie huis in Puli Khurmi. U kon niet met haar mee gaan omdat u rugpijn had, omwille van een slag van de taliban. Twintig dagen later kwamen er opnieuw mannen langs. Nadien kwamen ze niet meer langs. U besliste voor uw veiligheid en die van uw overige kinderen anderhalf jaar later na N.(...) het land te verlaten, met de opbrengt van jullie ander landbouwstuk land in Bekh.

Ongeveer eind 2018 verliet u Afghanistan. Op 7 oktober 2019 vroeg u samen met B.(...) en F.(...) M.(...) om internationale bescherming in België, nadat eerder N.(...), Z.(...) en F.(...) in België op 18 juni 2018 internationale bescherming hadden aangevraagd. Uw echtgenoot heeft eerder internationale bescherming aangevraagd in Duitsland. Zijn verzoek werd er negatief beoordeeld.

Bij terugkeer vreest u de leden van de taliban die het in het algemeen op hazara's hebben gemunt.

Ter staving legt u de taskara neer van B.(...), Z.(...) en uzelf. N.(...) legt eveneens een psychologisch verslag neer en via haar advocaat het EASO COI Report: Afghanistan Security Situation – Update van Baghlan.”

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u, ten gevolge van uw gezondheidsproblemen niet gehoord kan worden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U werd uitgenodigd op het CGVS voor een persoonlijk onderhoud maar omdat u omwille van uw handicap niet in staat bent een persoonlijk onderhoud te voeren om uw asielmotieven uiteen te zetten tekende u in het bijzijn van uw advocaat een attest waarbij u verklaart dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met deze door uw moeder N.(...) S.(...) (O.V. 8.804.021) uiteengezet in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Ook verklaart u erin verder geen bijkomende verklaringen wenst af te leggen. U werd dan ook niet zelf gehoord door het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van het verzoek om internationale bescherming werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de

toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghorī, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar

man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...), p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om

schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooid (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerm minst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorri doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en kenen jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidsperoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie in Dahane Ghorri woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khumri, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9). Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aankaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeer en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voeren verzoekende partijen de schending aan van “artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”. Verzoekende partijen voeren tevens aan dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers' asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS S.(...), d.d. 07/02/2020, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u en uw gezinsleden er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken voor jullie vertrek naar Europa afkomstig te zijn uit de districten Puli Khumri en Dahane Ghorī, provincie Baghlan.

Er is namelijk een heel grote discrepantie tussen wat u vertelt over de professionele activiteiten van uw echtgenoot en dus gezinsinkomen in Puli Khumri, Baghlan en dat wat uw echtgenoot O.(...) N.(...) de Duitse asielinstanties vertelde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen baatte uw echtgenoot een kruidenierswinkel uit (CGVS S.(...), p. 3). U bevestigt daarbij dat jullie uit geen enkele andere manier een inkomen haalden (CGVS S.(...), p. 4-5), noch dat jullie andere eigendommen hadden behalve jullie winkel en huis in Puli Khumri en huizen en landbouwgronden in Bekh, dat uw schoonbroer bewerkte. Frappant is echter dat uw echtgenoot in Duitsland beweerde vee te houden en met de inkomsten daarvan zijn gezin te voeden (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Om zijn vlucht te betalen, verklaarde uw echtgenoot, dat hij zijn land en al zijn dieren had verkocht (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 2, 4). Uw dochter B.(...) zegt zelfs dat jullie geen dieren in bezit hadden (notities persoonlijk onderhoud CGVS B.(...), d.d. 07/02/2020, p. 5). Volgens u had hij echter jullie huis en een deel van de landbouwgrond verkocht (CGVS S.(...), p. 11). Uw echtgenoot diende te vluchten uit Afghanistan, beweerde hij aan de Duitse asielinstanties, omdat leden van de taliban zijn huis hadden geplunderd en zijn vee hadden weggenomen (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 4). Uw dochter N.(...) verklaart echter dat de taliban uw echtgenoot ervan beschuldigd hadden te rapporteren aan de overheid als spion en hem verplichte met hen samen te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS, N.(...), d.d. 24/07/2019, p. 22). Zij haalt helemaal niet aan dat de taliban jullie huis waren binnengestormd, laat staan vee hadden meegenomen. Wat eveneens in het oog springt is de inconsistentie in jullie verklaringen over jullie familieleden. N.(...) verklaart namelijk dat haar vader, uw echtgenoot, slechts een broer en een zus heeft. Zijn broer was bij jullie in Afghanistan, zijn zus met haar man in Duitsland beweert ze aan het CGVS (CGVS, N.(...), p. 7). Hier tegengesteld aan zei uw echtgenoot aan de Duitse asielinstanties dat hij in zijn thuisland nog drie zussen en drie broers had wonen, naast nog twee ooms (Bundesamt Für Migration und Flüchtlinge O.(...) N.(...), seite 3). Zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat het merkwaardig is dat uw vader zoveel kinderen had, terwijl hij zelf maar uit zo een kleine familie komt, benadrukt N.(...) dat ze niet weet hoe het komt dat haar vader maar één broer en één zus heeft (CGVS, N.(...), p. 23). Uit bovenstaande discrepanties en tegenstrijdigheden kan er worden geconcludeerd dat er helemaal geen geloof kan worden gehecht aan de door jullie beweerde leefomstandigheden in Afghanistan, en dat jullie geen zicht wensen te geven op jullie netwerk in jullie thuisland.

De ongeloofwaardigheid van de door jullie beweerde leefomstandigheden wordt verder bevestigd doordat u en uw dochter B.(...) geen coherente verklaringen afleggen over de kruidenierswinkel die uw vader in Puli Khumri zou hebben uitgebaat. U haalt aan dat geen enkele van uw dochters de winkel ooit heeft gezien, wat in zijn algemeenheid weinig geloofwaardig overkomt gezien de vele jaren dat jullie in Puli Khumri zouden hebben gewoond (CGVS S.(...), p. 4). Zelfs wanneer wordt opgemerkt dat uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de hoofdbaan van uw huis naar het centrum, waar ook uw dochters hun school lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel van uw echtgenoot dienden te passeren, wringt u zich in bochten om dit te ontkennen (CGVS S.(...), p. 8). Deze ongeloofwaardig geachte situatie wordt onmiddellijk door uw dochter B.(...) bevestigd, gezien zij verklaart de winkel van uw echtgenoot zelfs binnen te zijn gegaan (CGVS B.(...), p. 3). Vervolgens beschrijft u dat er naast de winkel van uw echtgenoot veel telefoniewinkels waren, maar dat de directe winkels naast hem enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (CGVS S.(...), p. 4). B.(...), die dus de winkel heeft gezien, verklaart dan weer de winkels rechtstreeks naast hem beiden voedingswinkels waren (CGVS B.(...), p. 3). Er waren volgens haar zelfs geen telefoniewinkels in de buurt. Om de winkel van uw echtgenoot te openen, diende men gewoon een deur te openen zoals een gewoon lokaal, volgens haar. De deur dient van buiten uit open te worden getrokken (CGVS B.(...), p. 3). U verklaart dan weer dat de deur van uw echtgenoot zijn kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (CGVS S.(...),

p. 4). Deze incoherenties vaststellingen ondermijnen eens te meer de door jullie beweerde leefwereld in Afghanistan.

Ook vreemd is dat u er geen enkel idee van heeft hoeveel uw eigendommen hebben opgebracht, om de smokkelaar voor u en uw familieleden te betalen. Dat u, die na het vertrek van uw echtgenoot alleen achterbleef met een groot deel van uw kinderen, er geen idee van heeft hoeveel u eigenlijk betaalde voor de reis van eerst N.(...) met uw kleinste kinderen naar Europa en nadien uzelf met B.(...) en F.(...) M.(...), is niet geloofwaardig. Dat uw schoonbroer Abdul Aziz de smokkelaar zocht en wellicht onderhandelde over de prijs kan zeker gevolgd worden, doch verklaart dit niet dat u er zich niet van vergewiste hoeveel u hem telkens diende te betalen (CGVS S.(...), p. 12). Als verdediging haalt u aan dat de smokkelaar een bewoner van de regio was en hij de prijs van een winkel of stuk land in dat gebied kent (CGVS S.(...), p. 12). Dan nog is het vreemd dat u het gewoonweg niet weet en zeker al niet om na te gaan of uw eigendommen gewoonweg niet meer waard waren dan wat de smokkelaar u ervoor gaf, zodat u hem zeker niet te veel betaalde. Bovendien weet u zelfs niet wat de grootte was van uw twee stukken land in Bekh (CGVS S.(...), p. 10).

De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21). Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooide (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van de door u aangemeten identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerminst in uw leven in Puli Khumri en Dahane Ghorri doorleefd te vertellen, ongeacht de vaststelling dat u en uw dochters N.(...) en B.(...) wel degelijk kennis hebben van Puli Khumri.

Zo dient, ondanks dat u en uw meerderjarige dochters kennis hebben van en over de stad Puli Khumri, opgemerkt te worden dat die kennis heel wat hiaten vertoont, zeker betreffende recentere gebeurtenissen en aanslagen. Nochtans hadden jullie in Puli Khumri een televisie en keken jullie naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders (CGVS S.(...), p. 19). Uw dochter N.(...) geeft zelfs te kennen dat jullie allen samen naar het nieuws luisterden (CGVS N.(...), p. 11). Verwacht mag worden dat u dan ook beter op de hoogte zou zijn van de recente gebeurtenissen die de veiligheidssituatie in uw regio bepaalden. Gevraagd naar veiligheidsincidenten verwijst u vreemd genoeg naar de aanslag op de suikerfabriek met heel wat parlementariërs en burgers onder de slachtoffers (CGVS S.(...), p. 20-21). Deze aanslag dateert echter van 2007, meer dan een decennium voor uw vertrek uit deze stad. Doorgevraagd naar de impact van deze wel heel grote aanslag komt u dan weer niet verder dan dat de mensen schrik hadden en ze hun kinderen niet meer naar festiviteiten durfden te sturen. Meer heeft u niet te melden over dit incident, hoewel het blijkbaar een van de enige was die u daadwerkelijk is bijgebleven na al die jaren gewoond te hebben in Puli Khumri. Gevraagd naar een recentere aanslag dan die op de suikerfabriek zegt u zeer algemeen dat er heel wat aanslagen gebeurden en landmijnen

werden geplaatst onder auto's en bruggen. Nochtans vonden bijvoorbeeld in 2015 op regelmatige basis heel wat raketaanvallen plaats waarbij publieke eigendommen vernield werden en die dus zeker een grote impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven in uw stad (zie administratief dossier). U benoemt tot slot de aanslag op een vrijdagmoskee. Doorgevraagd hoe u deze beleefde als inwoner van de stad, komt u opnieuw niet verder dan wat algemene bewoordingen zoals dat het verschrikkelijk was, twintig mensen werden gedood en het tijdens de ramadan gebeurde (CGVS S.(...), p. 20). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke korte, feitelijke beschrijvingen van ingrijpende en gewelddadige gebeurtenissen weinig overtuigingskracht spreekt. Naast die twee aanslagen slaagt u er niet in nog een concreet voorbeeld te beschrijven wat wel zeer merkwaardig overkomt voor iemand die jarenlang in de stad zou hebben gewoond, waarvan de echtgenoot een winkel had en dus steeds onder de mensen was en die op de hoogte moet zijn gebracht van deze feiten via de televisie. Gevraagd aan uw dochter B.(...) of zij dan weer een veiligheidsincident kan beschrijven dat een diepe impact op haar heeft gehad toen ze in Bekh woonde, geeft ze vreemd genoeg aan dat niet te kunnen. Ze zegt wel, in algemene termen, dat het er gevaarlijk was en dat er gevechten waren tussen de taliban en overheidspersoneel (CGVS B.(...), p. 11). Jullie zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven jullie verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter.

Ook uw kennis over personen die de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst mee kleur hebben gegeven de jaren voor uw vertrek is uitermate beperkt. Betreffende de naam van commandanten kent u enkel die van Sherzai (CGVS S.(...), p. 19). U haalt aan dat hij een leider van de taliban was toen jullie in Dagane Ghor woonden. Meer kunt u echter niet aangeven over de enigste persoon die u kent die de veiligheidssituatie in uw regio in negatieve zin bepaalde, wat uiterst markant is. Evenmin B.(...) kan een ander voorbeeld geven dan Sherzai (CGVS B.(...), p. 9). Gevraagd naar enkele bekende Hazara's die leven in Puli Khumri komt u dan weer slechts uit op één persoon, genaamd Bismillah Atash (CGVS S.(...), p. 9). U kende weliswaar nog een andere persoon die gedood werd in een zelfmoordaanslag, maar vergat zijn naam. Andere Hazara's met enige naambekendheid uit uw regio of meer algemeen van andere etniën geeft u aan dat het er veel zijn zonder hun namen te kennen (CGVS S.(...), p. 9). Van iemand die jarenlang in Baghlan heeft gewoond mag toch meer worden verwacht dan de naam van één persoon. Zo doet bijvoorbeeld de in ongenade gevallen en in zijn ambt ontslagen burgemeester van Puli Khumri, Safar Mohammad Safar, bij u geen belletje rinkelen. Verwacht mag worden dat dit onderwerp en dus deze persoon vaak aan bod kwam op de lokale tv, recent voor uw vertrek uit Puli Khumri.

Ook vreemd is dat u en B.(...) aangeven dat er demonstraties plaatsvonden in de stad Puli Khurmi, maar dat jullie de redenen daartoe niet kunnen specificeren (CGVS S.(...), p. 22; CGVS B.(...), p. 9). Nochtans kwamen de mensen in Puli Khumri verschillende malen op straat de jaren voor uw vertrek naar Europa, zoals voor de arrestatie van een politicus of het aankaarten van de algemene onveiligheid. Maar ook ontslagen mijnwerkers en ontevreden personeel van de textielfabriek kwamen de straat op.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Bekh, waar u na het vertrek van uw echtgenoot in 2015 toch enkele jaren zou hebben gewoond, erg beperkt is (CGVS, N.(...), p. 4, CGVS S.(...), p. 2). Zo is het bijzonder dat u nabijgelegen dorpen als Day Mirak, Zai Khalar, Kharoti, Mohajerin en Gaowi helemaal niet blijkt te kennen (CGVS S.(...), p. 21). Zai Khalar ligt nochtans op een secundaire weg van Puli Khumri naar Bekh. Ghor Qoul kent u dan weer wel en situeert u in de richting van Puli Khumri. Indien Ghor Qoul voor u daadwerkelijk in de richting van de stad ligt, is het des te vreemder dat Mohajerin, Kharoti of Gaowi totaal geen belletje doen rinkelen. Qeshlaqtepa, een dorp rond het districtscentrum van Dahane Ghor benoemt u dan weer als Tapeh Farhar, wat u situeert in Puli Khumri zelf (CGVS S.(...), p. 21). Wanneer u dan wordt gevraagd naar de dichtstbijzijnde dorpen noemt u Lar Khabi, Ghardi en Khadji Haleq (CGVS S.(...), p. 21). Vreemd, gezien Lar Khabi na het door u ongekende Zai Khalar ligt en u Khadji Haleq op een uur wandelen situeert en als dichtstbijzijnde dorp opsomt om later Ghor Qoul, wat u niet benoemt als dichtstbijzijnde, op 15 minuten wandelen te situeren (CGVS S.(...), p. 22). Eveneens straf is dat Ghardi bij uw dochter B.(...), die net als u de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan in Bekh heeft gewoond (CGVS B.(...), p. 4,11), helemaal niets zegt en dat ze het door u genoemde Khadji Haleq weliswaar van naam kent maar helemaal niet kan situeren (CGVS B.(...), p. 13).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw recent beweerde verblijf in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Ook uw kinderen slaagden hier niet in. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel

risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Baghlan, noch dat u daar geboren en getogen bent en ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde

land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/02/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw beweringen onmiddellijk vanuit Bekh naar Europa te zijn gekomen en u vertelde aan het CGVS wat u allemaal weet (CGVS S.(...), p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Baghlan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u en uw kinderen neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Het COI Report van de veiligheidssituatie in Baghlan zegt niets over jullie recente verblijf uit Afghanistan. Betreffende het psychologisch attest dat N.(...) neerlegt en dat verwijst naar haar mentale problemen, haar angst en gevoel van isolement waardoor ze soms hoofdpijn heeft en slaapstoornissen moet worden opgemerkt dat er geen enkele aanwijzing of bewijs bestaat van een verband tussen haar mentale problemen en de door haar aangehaalde feiten waardoor ze Afghanistan heeft verlaten, te meer daar er aan de door jullie ingeroepen vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. Ook moet worden opgemerkt dat ze gedurende het gehoor vlot op alle vragen heeft kunnen antwoorden en positief heeft geantwoord op de vraag of ze alle vragen goed heeft begrepen (CGVS N.(...), p. 24-25). Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard dat zij de vaststellingen van de Commissaris-generaal kunnen weerleggen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw kinderen N.(...) N.(...) (O.V. 8.660.455), Z.(...) N.(...) (O.V. 8.660.474), B.(...) N.(...) (O.V. 8.923.132), F.(...) N.(...) (O.V. 8.660.496) en F.(...) M.(...) N.(...) (O.V. 8.923.127) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekende partijen trachten hun onwetendheden te verklaren door te argumenteren dat ze weinig televisie keken, dat eerste verzoekende partij en de moeder van het gezin een ongeletterde huisvrouw en analfabeet is, dat eerste, vierde en vijfde verzoekende partij vrouwen zijn en uit algemene informatie blijkt dat de bewegingsvrijheid van vrouwen in Afghanistan sterk beperkt is.

De Raad is evenwel van oordeel dat een dergelijke algemene argumentatie geen afbreuk kan doen aan de concrete vaststellingen.

Verzoekende partijen trachten thans voor te houden dat zij een geïsoleerder leven hebben geleid, dan dat wat zij ten tijden van hun persoonlijke onderhouden hebben laten uitschijnen.

Zo verklaarde eerste verzoekende partij dat zij in Puli Khumri een televisie had en er naast nationale tv ook naar lokale televisiezenders werd gekeken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). De vierde verzoekende partij geeft zelfs te kennen dat er samen naar het nieuws werd gekeken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Ook had de echtgenoot van eerste verzoekende partij en vader van de overige verzoekende partijen een winkel in de stad Puli Khumri waardoor deze steeds onder de mensen was en deelnam aan het maatschappelijk leven. In dergelijke omstandigheden mag dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat eerste verzoekende partij en haar meerderjarige dochters, niet geheel onwetend kunnen zijn van recente gebeurtenissen, aanslagen, personen die verantwoordelijk waren voor de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst en de redenen van de demonstraties die gehouden werden in de stad Puli Khumri de jaren voor hun vertrek.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat ook de geografische kennis over Bekh, waar de familie na het vertrek van de echtgenoot en vader van verzoekende partijen in 2015 toch meer dan een jaar zou hebben gewoond, erg beperkt is. Ook hier kan de argumentatie rond vrouwen met weinig bewegingsvrijheid niet volstaan, gezien eerste verzoekende partij wel degelijk een bepaalde kennis heeft van bepaalde dorpen in de buurt, maar volstrekt onwetend is over dorpen die nog dichterbij gelegen zijn.

De bevroagde kennis vereist geen geschooldheid noch geletterdheid, doch betreft elementen die inherent zijn aan het leven in een bepaalde regio. Het argument dat eerste verzoekende partij een ongeletterde huisvrouw is, kan de onwetendheden niet verschonen noch verklaren.

Ditzelfde argument kan evenmin ter verschoning dienen voor de vaststelling dat eerste verzoekende partij er geen enkel idee van heeft hoeveel haar eigendommen hebben opgebracht, noch hoeveel haar reis en deze van de kinderen naar Europa heeft gekost. Het gegeven dat de smokkelaar niet in een bepaald bedrag werd betaald, maar wel door de verkoop en donatie van eigendommen, kan niet overtuigen. De Raad acht het in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet aannemelijk dat eerste verzoekende partij hierover evenmin doorleefde verklaringen kan afleggen. Zo verklaarde de eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, 12, 13) dat zij nadat haar echtgenoot het land had verlaten naar Bekh verhuisden en daar nog één jaar en zeven maanden woonden. Zij gaf ook te kennen dat er niemand zorg droeg voor de familie behalve haar zoon en zichzelf, waarbij zij stelde dat zij toezichthouder was en dat haar zoon haar hielp. Op de vraag wie er geld binnenbracht, verklaarde zij dat zij het andere huis verhuurden en geld kregen van de verhuur van het huis, maar ook van hun land. Uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt ook dat zij in afwezigheid van haar echtgenoot samen met haar zoon het huishouden bestierde en zorgde dat er inkomen was binnen het gezin. Hierbij komt nog de vaststelling dat haar zoon, van wie zij stelde dat hij hielp in de winkel en in het huishouden niet in staat werd geacht om een interview af te leggen. Eerste verzoekende partij verklaarde dat de ziekte van zesde verzoekende partij te wijten was aan de marteling van de taliban vlak nadat zij naar Bekh waren verhuisd, wat met zich meebrengt dat het huishouden en het bekomen van inkomen voor hun gezin volledig op de schouders van eerste verzoekende partij kwam te liggen. Ook gaf eerste verzoekende partij aan dat haar zoon reeds eerder ziek was, maar toch zijn vader hielp in de winkel, hetgeen bevestiging vindt in het medisch attest dat de verzoekende partijen per aanvullende nota neerleggen inzake zesde verzoekende partij. Uit het geheel van wat voorafgaat blijkt niet dat eerste verzoekende

partij een dermate geïsoleerd, afgesloten en intellectueel beperkt leven leidde als zij wenst te laten uitschijnen. Zij bestierde wel degelijk het huishouden en de inkomsten van het gezin, waardoor wel van haar kan worden verwacht dat zij doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de opbrengst van haar eigendommen en de kostprijs van haar reis.

Ook kan de vaststelling dat verzoekende partijen er niet in slagen de impact van bepaalde aanvallen op hun leven uit te leggen, worden uitgelegd door louter te wijzen naar de beperkte bewegingsvrijheid van vrouwen in Afghanistan. Zelfs indien kan worden aangenomen dat zij zich minder gemakkelijk konden verplaatsen, dan nog kan worden verwacht dat zij op een doorleefde manier kunnen vertellen op welke wijze de aanvallen en gebeurtenissen een impact hadden op hun leven. Verder dan enkele algemene bewoordingen en feitelijkheden komen zij echter niet.

Door te wijzen op het verloop van meer dan vijf jaar en twee jaar tussen respectievelijk hun vertrek uit Puli Khumri en Bekh en hun verklaringen op het Commissariaat-generaal kunnen zij de vastgestelde onwetendheden geenszins weerleggen noch verklaren. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen coherent kan beschrijven, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. In dit opzicht kan dan ook van verzoekende partijen worden verwacht dat zij coherente en doorleefde verklaringen kunnen afleggen met betrekking tot hun regio en de gebeurtenissen en personen die een grote impact hebben gehad op de veiligheidssituatie aldaar.

Verzoekende partijen voegen bij het verzoekschrift een psychologisch attest van 13 mei 2020. Het attest geeft aan dat de vierde verzoekende partij kampt met angststoornissen, gevoelens van isolement, extreme eenzaamheid, slaapproblemen en psychosomatische symptomen.

Er wordt echter geen melding gemaakt van problemen die het afnemen van een gehoor zouden kunnen beïnvloeden, noch op welke wijze deze van invloed zouden geweest zijn op het persoonlijk onderhoud van vierde verzoekende partij dat reeds dateerde van 24 juli 2019. Hieruit blijkt niet dat de vierde verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om in een persoonlijk onderhoud te worden bevraagd naar haar identiteit, afkomst en asielrelaas. Ten slotte laten de verzoekende partijen na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze deze psychologische problemen de verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissingen. De vierde verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat haar psychologische problemen haar ervan hebben weerhouden om volwaardige verklaringen af te leggen.

In het attest wordt wat betreft de vermeende oorzaak van haar problemen ook louter verwezen naar haar eigen verklaringen. Op geen enkele wijze toont dit attest aan dat de problemen waarmee de vierde verzoekende partij te kampen heeft het gevolg zijn van de gebeurtenissen die haar er volgens haar relaas toe zouden hebben gebracht haar land van herkomst te verlaten. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan, nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze medische/psychologische problemen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

De verwijzing naar aspecten die de verzoekende partijen wel weten en het argument dat zij spontaan hebben aangegeven vroeger in Pakistan te hebben gewoond alvorens naar Afghanistan terug te keren, doen geen afbreuk aan hun onwetendheid omtrent de voormelde elementen, die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun beweerde verblijf in de provincie Baghlan voor hun vertrek uit Afghanistan.

Voor zover het neergelegde medisch attest in hoofd van zesde verzoekende partij wordt neergelegd om het asielrelaas te staven, wordt er opnieuw op gewezen dat dit attest niet aantoonde dat de problemen waarmee de zesde verzoekende partij te kampen heeft het gevolg zijn van de gebeurtenissen die haar er volgens het relaas van de familie toe zouden hebben gebracht het land van herkomst te verlaten.

De vastgestelde discrepanties tussen de verklaringen van eerste, vierde en vijfde verzoekende partij en deze van hun vader, trachten verzoekende partijen te verklaren door de verwijzen naar het feit dat hun echtgenoot respectievelijk vader lijdt aan psychologische problemen en tijdens zijn asielprocedure niet de waarheid heeft verteld. Per aanvullende nota leggen verzoekende partijen een medisch attest van een huisarts inzake hun echtgenoot respectievelijk vader voor. De Raad stelt vast dat dit medische attest dateert van 2 juni 2020 en er wordt gesproken over het in behandeling zijn vanaf 17 januari 2018.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers' echtgenoot respectievelijk vader door de Duitse asielinstanties werd gehoord op 20 juni 2016. Uit het neergelegde medisch attest blijkt echter niet dat de psychologische problemen waarvan sprake in het medisch attest zich reeds manifesteerden ten tijde van het gehoor, dat veel eerder plaatsvond dan het medisch attest. Bijgevolg kan het voorgelegde medisch attest geen afdoende verklaring bieden voor de discrepanties in hun verklaringen.

Het argument dat het gehoor in Duitsland slechts een uur heeft geduurd, kan evenmin volstaan. Uit het gehoorverslag dat bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat aan de echtgenoot respectievelijk vader van de verzoekende partijen uitdrukkelijk de kans werd gegeven om al zijn asielmotieven uiteen te zetten. Bovendien werd op het eind van het gehoor gevraagd of hij nog enige toelichting wenste te geven, waarbij er buiten een opmerking over de geboortedata niets bijkomend werd verklaard.

De stelling dat er geen garantie is dat zijn rechten werden gerespecteerd, kan evenmin worden gevolgd. In Duitsland gelden dezelfde Europese maatstaven inzake de behandeling van asielaanvragen en bovendien tonen verzoekende partijen niet aan dat hun echtgenoot respectievelijk vader een succesvol beroep heeft ingediend tegen de erop volgende beslissing en waaruit vervolgens zou blijken dat zijn rechten niet werden gerespecteerd.

Waar verzoekende partijen stellen dat hun verklaringen onderling coherent zijn en dat de verklaringen van hun echtgenoot respectievelijk vader op het punt dat hij in Puli Khumri heeft gewoond eveneens overeenstemt met hun verklaringen, wordt benadrukt dat dit geen uitstaans heeft met noch afbreuk doet aan de discrepanties tussen de verklaringen van eerste, vierde en vijfde verzoekende partij en deze van hun echtgenoot respectievelijk vader.

Waar verzoekende partijen verklaren dat er een misverstand is gerezen bij de vaststellingen omtrent de kruidenierswinkel van hun echtgenoot en vader en erop wordt gewezen dat vijfde verzoekende partij nooit de winkel is binnen gegaan, stelt de Raad vast dat de vijfde verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigt dat zij in de winkel is geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). In het verzoekschrift wordt op geen enkele wijze toelichting verschaft in welke mate er sprake zou kunnen zijn van een misverstand.

Waar zij aangeven dat de deur van de winkel "stijgt van onder naar boven" en altijd geopend was als de vijfde verzoekende partij langsliep, wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de vaststelling dat eerste verzoekende partij verklaarde dat de deur van de kruidenierswinkel van onder naar boven diende open geduwd te worden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), terwijl de vijfde verzoekende partij stelde dat de deur gewoon geopend werd en van buiten open diende te worden getrokken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.3)

Verzoekende partijen geven aan dat eerste verzoekende partij het in haar verklaringen niet had over telefoniewinkels, maar mobiele winkels bedoelde die soms ergens anders heen gingen en dan weer terug kwamen. Zij gaan eraan voorbij dat de eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud het wel degelijk had over "mobile winkels" die in de rij naast de winkel van haar echtgenoot stonden. Ongeacht het feit of eerste verzoekende partij "winkels die bewegen" bedoelde, wordt hiermee geen afbreuk gedaan aan de vaststelling dat zij verklaarde dat de directe winkels naast hun winkel enerzijds een speelgoedwinkel was met ballonnen, mutsen en handschoenen en aan de andere kant een winkeltje om autobanden op te pompen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Vijfde verzoekende partij die zoals hoger aangegeven de winkel heeft gezien, verklaart dan weer dat de winkels er rechtstreeks naast beide voedingswinkels waren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Dat de verklaringen van eerste en vijfde verzoekende partij gelijklopend zijn wat het aspect van de afwezigheid van ramen aan de winkel betreft, doet geen afbreuk aan de bovenstaande tegenstellingen. Overigens moet worden opgemerkt dat eerste verzoekende partij in eerste instantie verklaarde dat geen enkele van haar dochters de winkel ooit heeft gezien en dit blijft volhouden wanneer zij wordt geconfronteerd met het gegeven dat de hoofdbaan van hun huis naar het centrum, waar ook de school van de dochters lag, langs de winkel liep en zij dus de winkel dienden te passeren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). De gedane vaststellingen kunnen dan ook niet worden uitgelegd door louter te wijzen op misverstanden en leiden er wel degelijk toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde leefomstandigheden in Afghanistan.

Waar verzoekende partijen stellen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel moment hun identiteit in twijfel heeft getrokken, dat vierde verzoekende partij

haar schooldocumenten heeft weggegooid en vijfde verzoekende partij wel degelijk schooldocumenten heeft ontvangen, maar ze nu niet meer heeft en de motivering omtrent corruptie met betrekking tot het bekomen van documenten stereotiep acht, gaan zij volstrekt voorbij een de concrete vaststellingen met betrekking tot de neergelegde taskara's die voor de duidelijkheid hieronder nog eens worden hernomen:

“De vele vraagtekens die rijzen over jullie identiteit en beweerde profiel worden eveneens bevestigd wanneer een blik wordt geworpen op de door u neergelegde taskara's van uzelf en van uw dochters Z.(...) en B.(...). Er rijzen namelijk ernstige twijfels over de authenticiteit van deze documenten. Zo is het registratienummer duidelijk mee gekopieerd op deze documenten, terwijl informatie in het administratief dossier aantoont dat deze gestempeld dienen te zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Er kan dus sowieso al weinig waarde worden gehecht aan deze documenten, doch valt op dat deze allerminst stroken met authentieke taskara's. Dat jullie bovendien enkel deze documenten neerleggen als bewijs voor jullie identiteit en afkomst uit Baghlan ondermijnt jullie algemene geloofwaardig eens te meer. Het is namelijk weinig plausibel dat u en uw gezinsleden enkel een taskara kunnen neerleggen ter staving van jullie identiteit en jarenlange verblijf in Afghanistan (CGVS S.(...), p. 21).

Opvallend daarbij is dat B.(...) hierbij haar antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling. Gevraagd naar bijvoorbeeld schooldocumenten, gezien ze zowel op Bibi Aisha als op Naswan Madan school zou hebben gelopen (CGVS B.(...), p. 5, 13), geeft ze in eerste instantie te kennen dat ze geen schooldocumenten had. Wanneer wordt opgemerkt dat men na iedere graad toch een schooldocument moet ontvangen, zegt uw dochter dat ze niet afgestudeerd was om schooldocumenten te ontvangen. Wanneer daarop opnieuw wordt opgemerkt dat studenten toch op ieder einde van een schooljaar een document ontvangen dat aangeeft dat men geslaagd is, draait ze haar antwoorden plots fors bij en zegt ze dat ze die niet heeft omdat ze die niet belangrijk vond, maar dat ze die wel steeds kreeg (CGVS B.(...), p. 11). Ze zou die echter in Bekh hebben achtergelaten. De vaststelling dat B.(...) geen coherente verklaringen aflegt over het wel of niet hebben van schooldocumenten, ondermijnt nog maar eens jullie geloofwaardigheid steeds in Baghlan te hebben gewoond tot aan jullie vertrek uit Afghanistan. N.(...) zegt dan weer dat ze haar puntenlijsten gewoon weggooide (CGVS N.(...), p. 12), wat eveneens vreemd overkomt.” De door verzoekende partijen ontwikkelde algemene argumentatie kan dan ook geheel niet volstaan om de concrete, gespecificeerde en pertinente vaststellingen met betrekking tot hun verklaringen en neergelegde documenten te weerleggen of verklaren.

Gezien verzoekende partijen er niet in slagen hun verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoekende partijen voor hun komst naar België aldaar hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens hun verklaringen ten gevolge het verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent gedwongen huwelijken en hun Hazara origine volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven in gebreke.

De door verzoekende partijen geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan de Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partijen wordt niet getwijfeld. Zij maken echter niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar,

gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoekende partijen voor hun komst naar België of over de vraag of zij afkomstig zijn uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partijen zelf menen dat er in hun werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar hun afkomst uit een onveilig gebied, de onveilige situatie aldaar en hun kwetsbare profiel gebaseerd op psychologische problemen gestaafd door medische attesten, leeftijd en gender, is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.8. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF